

I FOR INDIA

BetaSP | 70 min
England | 2005

Regi/Direction Sandhya Suri
 Manus/Screenplay Sandhya Suri
 Foto/Camera Sandhya Suri
 Lars Lenski
 Klipp/Edit Cinzia Baldessari
 Brian Tagg
 Lyd/Sound Karl Atteln
 Markus Loebel
 Prod/Prod Carlo Cresto-Dina
 for Fandango, zero west
 Kontakt/ Contact Celluloid Dreams
 2 rue Turgot
 FR-75000 Paris
 T: +33 1 4970 0370
 E: info@celluloid-dreams.com
 www.celluloid-dreams.com

SANDHYA SURI (f. 1973) har studert dokumentarfilm ved the National Film and Television School in England. Avgangsfilmen hennes, kortfilmen «Safar» (2002), deltok på en rekke festivaler, og mottok priser både ved Cinéma du Réel i Paris og München internasjonale dokumentarfilmfestival. «I for India» (2005) er hennes første lange dokumentarfilm.

SANDHYA SURI (b. 1973) studied documentary film at the National Film and Television School in England. Her graduation film, the short «Safar» (2002), has been screened at a number of festivals and won awards at both Cinéma du Réel in Paris and the Munich International Documentary Film Festival. «I for India» (2005) is her first feature-length documentary.

I 1965 hadde medisinstudenten Yash Pal Suri sett seg lei på den sporadiske forbindelsen med hjemlandet India, som var begrenset til noen få knapt hørbare samtaler over knitrete telefonlinjer. Han gikk dermed til innkjøp av to Super-8 filmkameraer, to projektorer, og to lydbåndopptakere, og sendte et sett hjem til foreldrene i India. I løpet av de følgende tiårene filmet Yash familien og omgivelsene sine – snø, kvinner i miniskjørt, supermarkeder – alt som var nytt og ukjent for en inder i England. Og ikke minst for indere i India. Han byttet deretter filmdagbok med foreldrenes opptak fra dagliglivet i India, og klarte dermed både å holde seg oppdatert på hjemlandet samtidig som han bidro til en form for kulturutveksling.

For Yash og familien ble kameraet både en trøst og en måte å takle den lammende nostalgien som rammer mange mennesker i eksil. Nostalgien er også et sterkt element i denne filmen, ikke minst på grunn av super 8-bildene og de gamle lydopptakene. Men regissøren, (Yashs datter) er verken opptatt av å dyrke det sentimentale eller å over-analysere. Hun lar bildene tale for seg og viser hvordan en form for hybrid-liv oppstår i sammensmeltningen av to kulturer. Og ved å klippe arkivmateriale fra tv inn mellom familiens super 8-bilder, setter hun også familiehistorien inn i en større sammenheng og viser hvordan engelskmennene taklet den massive innvandringen på seksti og syttitallet.

I for India er en visuelt slående film som var en av favorittene på årets Sundance-festival.

In 1965 Yash Pal Suri, a medical student, got fed up with having only sporadic contact with his homeland India, limited to a few, barely audible conversations through crackling phone lines. He consequently bought two Super-8 film cameras, two projectors and two tape recorders, and sent one set to his parents in India. Over the following decades, Yash filmed his family and his surroundings – snow, women in miniskirts, supermarkets – everything that was new and unfamiliar to an Indian in England, and not least to Indians in India. He then swapped his film diaries with his parents' footage of everyday life in India, and in this way, he succeeded in keeping up-to-date on his home country as well as furthering a cultural exchange of sorts.

To Yash and his family, the camera became both a comfort and a way of dealing with the paralysing nostalgia that many people in exile suffer from. Nostalgia is also a powerful element in this film, not least due to its Super-8 footage, and the old sound recordings have a confirming effect, but the director (Yash's daughter) is neither concerned with pursuing sentimentality nor with over-analysing.

She lets the images speak for themselves and shows how some sort of hybrid life arises out of the intertwining of two different cultures. And by editing together TV archive footage and the family's Super-8 images, she also puts the story of her family into a larger context and shows how the English handled the massive immigration of the 1960s and '70s.

I for India is a visually striking film and was one of the favourites at this year's Sundance festival.